

[Lannung.]

Dollars, der blev bragt til Veje ved det 1 pCt.s Bidrag, der blev ydet som et Eengangsbidrag af de forskellige Lande.

Vi staar her over for et Hjælpeværk af saa storstilede Dimensioner, som det aldrig før er set i Historien. Verden har vel før set betydelige Hjælpeaktioner, der dengang opfattedes som store Indsatser; jeg tænker her paa Nansen-Hjælpen under Efterkrigs- og Revolutionstiden efter forrige Krig og den endnu større Hjælp, som samtidig ydedes af ARA, „American Relief Administration“, den amerikanske Hjælp, under den tidligere Præsident Hoover. Den, der var med i dette Arbejde, syntes, det var stort og betydningsfuldt, og dog var de Beløb, der dengang var til Raadighed, kun nogle ganske faa Promille af det Milliardbeløb, der her er sat ind, saa UNRRA's Værk vil utvivlsomt blive staaende som noget ganske særligt i Nationernes Historie.

Det maa ogsaa derfor hilses med største Tilfredshed, at Danmark faar Lejlighed til at tiltræde dette Hjælpe- og Genopbygningsarbejde, og jeg vil for vort Vedkommende slutte mig til den Hyldest og Tak, der er bragt de forskellige Personligheder, der har bidraget hertil, og derimellem vor nuværende Udenrigsminister.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, hvorfor Ratifikationen egentlig kommer saa relativt sent som nu, da vi jo realiter allerede har tiltraadt i Sommeren 1945 og vor Optagelse blev godkendt i London den 8. August 1945.

Vi har med Tilfredshed set den Hjælp, som den danske Regering har tilbudt, som jo er alt andet end ubetydelig paa Baggrund af den Byrde, den danske Stat bærer paa Grund af de tyske Flygtninges Ophold her i Landet. Det tjener den danske Offentlighed til Ære, at man dog fra mange Sider har udtrykt Ønsket om et yderligere frivilligt Bidrag til at lindre Nøden i Europa. Det er naturligt for mig i denne Forbindelse at nævne Det radikale socialpolitiske Kvindekursus' Resolution her paa Christiansborg forleden Dag, hvor man opfordrede til at støtte et frivilligt Hjælpearbejde for at komme Europas sultende Mennesker til Hjælp, og udtalte Haabet om, at en udvidet dansk Hjælpeaktion maatte komme i Stand.

Der maa efter den onde Tid, vi har været igennem, lægges afgørende Vægt paa hele den humanitære Side af Hjælpearbejdet, der her er Tale om; det er ganske givet. Men det maa, forekommer det mig, ogsaa understreges, at Hjælpe- og Genopbygningsarbejdet samtidig i allerhøjeste Grad tjener rationelle og praktiske Formaal, idet det medvirker til den Genopbygning og Stabilisering af Samfundsliv og Økonomi i de haardest ramte Lande, som er af den allerstørste Betydning for os alle, fordi den medvirker til en roligere Udvikling i Samfundene og til, at det internationale økonomiske Samkvem kan blive genrejst og komme i Gang igen til Gavn for alle Parter, baade de hjulpede og de hjælpende.

Hermed anbefaler jeg Forslaget til hurtig Fremme.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de gav Udtryk for, den Tilslutning, som Partierne er rede til at give Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Lannung spurgte om, hvorfor dette Forslag til Rigsdagsbeslutning kom saa relativt sent. Hvorvidt jeg kan give nogen fyldestgørende Forklaring derpaa, er jeg selv i Tvivl om. Forslaget kunde formodentlig have været forelagt i Oktober Maaned, men da var Regeringen jo stærkt optaget af andre Spørgsmaal. Efter Regeringsskiftet kunde det vel ogsaa have været forelagt i November eller December Maaned, men derom gælder noget tilsvarende. Tillige vil jeg gerne have Lov til at minde om, at det er et lidt større Arbejde at forberede en saadan Ting til Forelæggelse for Rigsdagen, end det umiddelbart ser ud til. Skønt jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Lannung i, at det havde været meget ønskeligt, om det havde kunnet forelægges tidligere, haaber jeg dog ikke, at der vil være noget forspildt, og jeg haaber, at dette høje Ting vil bidrage til at indhente noget af det efter det ærede Medlem Hr. Lannungs Mening forsømte ved at tage Hensyn til hans Bemærkninger under Tingets fortsatte Behandling af Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.